

Tut Artık Ellerimden

– Ali ALTINLI · 03 Nisan 2019

Nerde kaldın bunca yıl ey ömrümün düş kızı;
Kabre düşen gönlümü doğuran apansızı...
Korkum sevmekten değil kaybetmekten velhasıl;
Sen şarkılar söylerken geçti benden son fasıl...

Adını anmak için, yüzünü görmek için;
Ben kendimi öldürdüm kendimle için için...
Duyacağını bilsem önceden bağırdım;
Dertlerime derman ol diyerek çağırırdım...

Şimdi gönül köşkümde ölümüne bir huşu;
Ben kendinden vazgeçen sen ise çalığışu...
Bakma öyle faydasız kelimeler yazıyorum;
Her heceden sonrası bir mezar kazıyorum...

Hükmü yok kaderimde hergün doğan güneşin;
Tebessümler taksitle hüzünler peşin peşin...
Bu kaçınıcı gecedir sabaha çıldırdığım;
Kaçınıcı yarım kadeh gölgeyle kaldırdığım...

Baştan yanlış ilikli düğmelerim kör benim;
Bu yüzden iflah olmam, mes'ut olmam zor benim...
Kâfir bakışlı hasret ödediğim her diyet;
Satırbaşı sonrası noktalardan ibaret...

Bende mevsim hazandır sende bahara yakın;
Gözlerinde raks etsin gülüşler akın akın...
Bir şarkı tut içinde her zaman umut olsun;
Bırak gönül bahçene tekrar goncalar dolsun...

Gözlerime bak yeter sorma “neler” saklıyor;
Son kurşun namlusunda he dememi bekliyor...
Ne vakit tamam desem yeniden düşüyorum;
Tut artık ellerimden tut artık üşüyorum...

Ali ALTINLI – 03.04.2019

Saat: 00:21